

ROJA RANĢA

ROJAS NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Piektdiena, 2015. gada 12. jūnijs

Nr. 11(1158)

23. jūnijā plkst. 18.00
laukumā pie Rojas kultūras centra
Līgo vakara uzvedums
„Kā zaļā pļavā“.

Mīlas likločiem un nebūšanām cauri izvedīs
Rojas amatierteātra aktieri Eva Lakševica,
Iluta Graudiņa, Oskars Mitenbergs
Jurgis Kalniņš, Edmunds Jēgermanis
un Toms Bērziņš, piepalīdzot „Elfu”
un „Gaspaziņu” dalībniecēm.

Noslēdzies projektu konkurss „LMT Latvijai”

Dace Klābere

Turpinot 2011. gadā sekmīgi aizsāktu projektu „LMT Latvijai”, „Latvijas Mobilais Telefons” sadarbībā ar sešām Latvijas pilsētām – Cēsīm, Madonu, Dobeli, Roju, Skrundu un Iecavu, kā arī Daugavpils novadu, no šī gada 23. marta izsludināja pieteikšanos projektu konkursa jaunajam posmam. Tajā varēja pieteikties ikviens iedzīvotājs, iedzīvotāju grupa, nevalstiska organizācija vai juridiska persona, kuru deklarētā vai juridiskā adrese ir konkrētajā pilsētā vai novadā.

Svinīgajā projektu konkursa noslēguma pasākumā Rojas novada domē 10. jūnijā, novada domes izpilddirektors Jānis Pūce pateicās SIA „LMT” par iespēju arī Rojas novadam piedalīties projektā konkursā. Tas bija jauns stimuls visiem 8 projekta autoriem izvērtēt un piedāvāt Rojas novadam nozīmīgas idejas, radot paliekošus projektus par LMT piešķirto finansējumu. Jānis Pūce pateicās arī visiem uzņēmīgajiem projektu autoriem, kuri uzdrīkstējās un piedalījās šajā ideju konkursā ar savām idejām un redzējumu, sniedzot ieguldījumu Rojas novada attīstībā.

Tieši šādi uzņēmīgi iedzīvotāji veido vietu, kur dzīvojam mēs paši un kur augs mūsu nākamās paaudzes.

Visus projekta dalībniekus sveica arī LMT viceprezidents Alfs Janevics. Viņš uzsvēra, ka LMT vienmēr ir bijis svarīgi realizēt labas domas un ieceres, tādēļ viņi ir gandarīti par iespēju atbalstīt Rojas novada iedzīvotāju svarīgāko projektu īstenošanu. Lai Latvija uzplauktu, ir svarīgi, lai tajā dzīvotu aktīvi cilvēki, tādi, kas uzņemas atbildību par savu ielu, pilsētu, novadu. Reizēm, ir vajadzīgs pavisam maz, lai šīs idejas realizētu. Šajos gados LMT projekta ietvaros realizēti jau vairāk kā 80 projekti 16 Latvijas pilsētās un novados. Alfs Janevics pateicās visiem projektu iesniedzējiem, to atbalstītājiem un lielajam balsotāju skaitam, kas pierāda, ka arī viņiem rūp gan sava novada, gan Latvijas attīstība.

Šajā reizē projektu konkursa „LMT Latvijai” atbalstu saņēma Ivetas Pastores projekts „Inovativu un kvalitatīvu rotaļlietu un spēļu iegāde Rojas PII „Zelta zivtiņa”, Ingas Lēmanes „Parka labiekārtošana”, Jura Viļamas „Kinofestivāla „RojaL” brīvdabas kinoseanss Rojas pludmalē” un Anda Šnores „Rojas upes labā krasta sakārtošana, uzlabojot vides drošību”.

Vienāds prieks gan devējiem gan saņēmējiem – Juris Viļamas (no kreisās), Alfs Janevics, Andis Šnore, Iveta Pastore, Jānis Pūce, Inga Lēmane.

D. Klāberes foto

Kalva ir stiprs vārds, ne katram izturams

Sestdien, 23. maijā, Rojas kultūras centra sieviešu koris „Kalva” atzīmēja darbības 20 gadus.

Tie bija svētki klausītājiem, jo koncerta programmā iekļautie darbi vispusīgi parādīja kora iespējas un latviešu kora mūzikas piedāvājuma bagātīgo buketi. No latviešu tautasdziesmām – Kārļa Lāča, Valentīna Bērzkalna, Romualda Jermaka apdarē līdz Ērika Ešvalda, Jāņa Lūsēna, Selgas Mences, Riharda Dubras skaņdarbiem. Eleganti viegli un jutekliski zālē atbalsojās rojenieka Ziedoņa Lindes ar Valda Rūjas vārdiem skaņdarbs „Vakara tango”. Koris ir drosmīgs, paņemot tik īpaši uzstāšanās reizei arī plaši skandētus, tautā jau labi iedziedātus darbus, kurus it kā ikviens jau droši skandē līdz un noteikti zina, kā pareizi jāskan – zviedru leģendārās grupas „ABBA” un Renāra Kaupera gabalus. Izskanēja lieliski, un tā vien niezēja plaukstas, lai panāktu atkārtojumu, bet svētku ietvars ar katru pārdomātu minūti scenārijā lika paciesties līdz citai uzstāšanās reizei. Tehniski tīri un saturam atbilstoši „Kalva” izpildīja arī Karla Jenkina, Halmosa Laszlo darbus. Brižos, kad emocionāli aizkustina mūzika, siltas, koptas balsis, man vienmēr ir vienalga, vai tekstu svešvalodā koris izdzied pareizi vai kurzemnieku izrunā. Ne jau velti koris uzstāties ne tikai pašu un kaimiņnovados, pašsaprotami ir lielo Dziesmu svētku dalībnieks Rīgā, bet arī koncertējis

Rietumeiropā, Ziemeļvalstīs, pērn piedalījās XIV Latviešu Dziesmu svētkos Kanādā, Hamiltonā.

Solistu Marikas Gavronas un Arta Muižnieka līdzdalība bija ļoti veiksmīga izvēle, jo viņu uzstāšanās kopīgo priekšnesumu padarīja krāsaināku.

Visus 20 gadus

šo saimi vada diriģente Jolanta Rauga. Spītīgs cilvēks, jo uz mēģinājumiem un koncertiem viņa braukusi gan ar satiksmes autobusu, gan ģimenes un savu automašīnu no mājām Carnikavā. Labāk nerēķināt, cik laika un līdzekļu paņēmis šis turp un atpakaļceļš, jo kultūras cilvēkiem, kultūras darbu par mūža profesiju atradušiem šāda pragmatiska skaitļošana nav raksturīga. Diriģente kori ir ne vien pagastam kā īpašu vērtību saturējusi un noturējusi, bet mācējusi prasības pret dziedātājiem nepiezēmet. Jolantas Raugas smalkie pirksti uzstāšanās laikā katru atsevišķo balsi uzķer kā perlīti un meistariģi ieloka ikvienas dziesmas audumā.

Koristes ar visu šo 20 gadu pieredzi labi atceras situāciju, kāpēc tapa jauns sieviešu koris. Lai nu kur,

Rojas sieviešu koris «Kalva» jubilejas koncertā. Diriģente Jolanta Rauga, solisti Marika Gavrona un Artis Muižnieks.

D. Kārkluvalka foto

bet Rojā, kur izsenis bija stabils kora dziedāšanas tradīcijas un pašu novadā, un visā Latvijā labi pazīstams, stabilitātē un izpildījuma augstajā kvalitātē cienījams kolektīvs. Kā jūrasbraucienā – kad kapteinis nav mierā ar komandu un paša uzbūvēto kuģi, komandai ir pretenzijas kapteinim, kādam jāatpūš aiz borta atklātā jūrā. Bez sava ierastā satvara palikušās dziedātājas bija gatavas veidot jaunu kori, un Rojas kultūras dzīves vadītāji

Ārijai Veidei nācās vien meklēt tam diriģentu.

Vēl tikai pavasarī aizgūtnēm rauj plaukšanai, un šogad nav lieli Dziesmusvētki galvaspilsētā. „Kalva” var mazliet atļauties ievilkēt elpu pēc liela un godprātīgi padarīta darba, nesākot arvien ciešāk runāt par koncertu plāniem šai vasarai. Tomēr klausītāju jubilejas reizē uzmanīgus darīja koncertprogrammas nosaukums – „Man ir sapnis...”

Ilze Kārkluvalka

Rojas vidusskolas fizikas skolotājam tiek pasniegts apbalvojums

Atzīmējot Latvenergo koncerta astoto un devīto klašu skolēnu erudīcijas konkursa „eXperiments” 20. gadadienu, AS „Latvenergo” valdes priekšsēdētājs Āris Žīgurs svinīgā pasākumā godināja fizikas skolotājus – skolēnu komandu konsultantus no visas Latvijas. Apbalvojumu saņēma arī Rojas vidusskolas skolotājs Egils Mūrnieks. Pedagoģi piedalās konkursā, nežēlojot laiku un spēku, jo tic tā idejai radīt jauniešos interesi par fiziku. Vairāk nekā 150 skolotāji regulāri startē „eXperimentā”, turklāt daļa no tiem piedalījušies pat 10, 11, 12 un arī 20 gadus. Skolotājs Egils Mūrnieks saņēma apbalvojumu kategorijā „Energijas un iedvesmas avots”, jo skolēnus konkursam sagatavo jau vairāk kā 5 gadus.

M. Pāvuliņa, Sabiedrisko attiecību speciāliste

← Egils Mūrnieks kopā ar citiem skolotājiem sumināšanas brīdī.

Albuma foto

Pateicība

Miļš paldies laikraksta „Talsu Vēstis” jaukajiem un atsaucīgajiem kolēģiem.

„Banga”

22. jūnija darba dienu pārcels uz sestdienu

Labklājības ministrija (LM) atgādina, ka pirmo dienu, 22. jūniju, pārcels uz sestdienu, 27. jūniju, tādējādi elastīgāk organizējot darba laika norisi no valsts budžeta finansētajās iestādēs.

Par grozījumiem Rojas novada pašvaldības 16.08.2011. saistošajos noteikumos Nr. 19/2011 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rojas novadā”

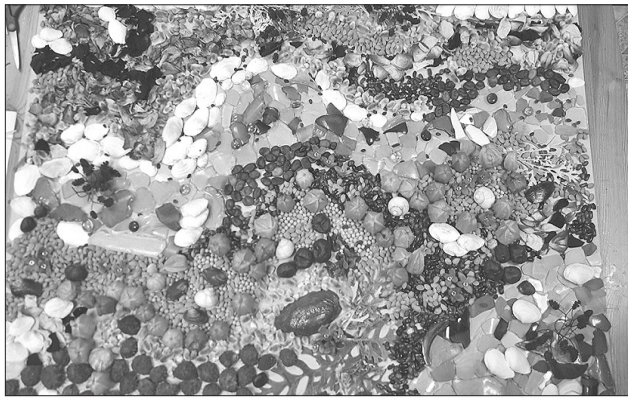
Izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 43. panta pirmās daļas 4. punktu

1. Izdarīt Rojas novada domes 16.08.2011. saistošajos noteikumos Nr. 19/2011 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rojas novadā”, šādus grozījumus: 1.1. svītrot apakšpunktu 4.1.;

1.2. svītrot punktu 14.

2. Saistošie noteikumi publicējami informatīvajā izdevumā „Banga” un stājas spēkā likuma „Par pašvaldībām” 45. pantā noteiktajā kārtībā.

Domes priekšsēdētāja E. Kārklīņa

Ja vasarai būtu garša, tā noteikti būtu zemeņu. Ja vasarai būtu smarža, tā noteikti smaržotu pēc tikko plauta siena vai pēc svaigā jūras gaisa. Ja vasarai būtu iespēja runāt, tā pavisam

noteikti teiktu, lai mēs padalāmies ar to, kas jauns noticis Rojas novada Sociālā dienesta multifunkcionālajā centrā „Strops”.

Pēdējie divi mēneši tika pavadīti lielā rosībā. MFC „Strops” telpās aktīvi darbojas sociālās kompetences paaugstināšanas grupa. Nodarbību apmeklētāji bija pensijas vecuma personas un personas ar invaliditāti. Ikreiz te kopā pulcējās vairāki interesanti, kuri vēlējās apgūt, uzzināt ko jaunu, vai papildināt jau esošās zināšanas. Grupu organizēja Rojas novada Sociālā dienesta sociālā darbiniece Baiba Trūbiņa, bet grupas vadīšanu uzņēmos es - sociālā rehabilitētāja Ieva Krūmiņa.

Darba mērķis balstījās uz sīko motoriku (pirkstu vingrinājumi), radošo domāšanu, iztēli un estētisko gaumi. Ar šīm nodarbībām centos uzlabot dalībnieku dzīves kvalitāti. Mūsu darba moto – „Mēs varam un darām!”

Esmu gandarīta par interesi, ko izrādīja ikviens no grupas dalībniekiem. Esmu pārliecināta, ka katrs no nodarbību apmeklētājiem ieguva ko jaunu, ko nepieciešamības gadījumā varēs pielietot savā ikdienā.

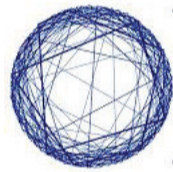
Nodarbību noslēgumā tika veikta aptauja nodarbību apmeklētājiem par padarīto un iegūto. Apkopojot ankešu rezultātus, tika secināts, ka nodarbības galvenais mērķis ir sasniegts. Dalībnieki min arī to, ka ar prieku viņi turpinātu šīs nodarbības un ar prieku strādātu komandā, turpinātu apgūt atkal ko jaunu. Viņi min arī to, lai citi nav kūtri un pievienojas viņu pulciņam.

Grupas dalībnieki kopā ar grupas vadītāju kopīgiem spēkiem izgatavoja skaistu kolāžu „Roja” (attēlā). Dabas materiāli kolāžai bija visdažādākie: gliemežvāki, pupiņas, zirnīši, rožu lapiņas, kastaņi u.c., bet stikliņus izmantojām tos, kurus atradām Rojas jūrmalā, piedaloties Lielajā talkā.

Nebūsim kūtri, atvērsim savas sirdis vienam pret otru, smaidīsim biežāk, dāvāsim labestību arī nejausam garāmgājējam, teiksim labus vārdus saviem tuviniekiem un reizi pa reizi sirsniņi apskausim viens otru! Pasniegsim roku grūtā brīdī ikvienam, kam tas būs nepieciešams! Pavadot sarunu vienam ar otru, darīsim tā, lai katra minūte, esot kopā, ir kā mazi ikdienas svētki! Izbaudīsim kopā smieklus un klusumu! Uzdrošināsimies darīt labus darbus, pārvarēsim sevi pašu, būsim laimīgi, dzīvojot kopā. Meklēsim dažādas iespējas, kā sevi varam attīstīt ik dienas. Darīsim to šodien, un negaidīsim ritdienu.

Katram no jums novēlu izbaudīt šo skaisto gadalaiku, veidojot savu īpašo stāstu ar savu sākumu un savu noslēgumu!

Sociālā rehabilitētāja Ieva Krūmiņa

BORISA un INĀRAS TETEREVU FONDS

Noslēdzies projekts „Čaklās rokas Rojā”

Dace Klābere

Maija beigās multifunkcionālajā centrā

„Strops” noslēdzās Borisa un Ināras Teterevu atbalstītais invalīdu biedrības projekts „Čaklās rokas Rojā”. Pasākuma noslēgumā „Stropa” plašajās telpās vienuviet bija skatāms biedrības dāmu paveiktais no pagājušā gada rudens līdz šī gada pavasarim. Un tā jau ir tikai daļa no paveiktā, jo daudz skaistu lietu šajā laikā uzdevinātas biedrības viesiem un sadarbības partneriem. Bet arī šajā izstādē varējām priecāties par apzīmētajiem stikla traukiem, apgleznotajām zīdā šallēm, savdabīgajām kolāžām, atjaunotajiem krēsliem un citām lietām, kurās ieguldīts rūpīgs, pacietīgs darbs, rokdarbnieču mīlestība un talants.

Invalīdu biedrības vadītāja Erna Grīnvalde pateicās par atbalstu projekta īstenošanā Rojas novada domei, sociālā dienesta darbiniecei Baibai Trūbiņai un visiem čaklajiem un talantīgajiem palīgiem projekta īstenošanā – Silvijai Kalmanei, Ievai Krūmiņai un Kristīnei Sauškinai. Arī novada domes priekšsēdētājas vietnieks Agris Jansons ir gandarīts gan par veiksmīgo projekta realizāciju, gan to, ka plašās telpas ir atguvušas dzīvību un pielietojumu. Viņa vēlējums – ne-

apstāties pie padarītā, lai top atkal jauni projekti. Un par to, ka taps atkal jauni projekti, nešaubās neviens, jo biedrības darbīgie ļaudis rudenī vēlas ne tikai turpināt iesākto, bet apgūt arvien jaunās radošās prasmes. ■

Par paveikto projekta ietvaros priecājas Rojas novada domes priekšsēdētājas vietnieks Agris Jansons (no kreisās), attīstības nodaļas vadītāja Agnese Veckā-gane un invalīdu biedrības vadītāja Erna Grīnvalde.

Bez Baibas Trūbiņas (no kreisās), Ievas Krūmiņas, Kristīnes Sauškinas un Silvijas Kalmanes palīdzības projekta apgūšana nebūtu īstenojama.

D. Klāberes foto

Grupa „Roja” piedalās „Amigo Dzintara dziesmu” finālā

Dace Klābere

13. jūnijā Jelgavā Uzvaras parka estrādē Latvijas slāgermūzikas un kantrī jomā vērienīgākajā notikumā „Amigo Dzintara dziesma” aptaujas koncertā tiks noteikta šī gada tautā iemīļotākā dziesma. Cīņā par galveno balvu piedalīsies arī mūsu grupa „Roja”. Dažas dienas pirms nozīmīgā notikuma redakcijā viesojās grupas „Roja” dibinātājs un līderis Jānis Kalniņš.

Kā pastāstīja Jānis, grupas puīši, protams, ir priecīgi, ka iekļuvuši finālā, jo atlase notikusi no apmēram 120 dziesmām, un tas nav nekāds mazais skaitlis. Tomēr tai pat laikā viņiem nav tāda uzstādījuma, ka obligāti vajadzīga uzvara vai jāiekļūst vismaz pirmajā trijniekā. Visiem nekad nepatīks viena dziesma, tā kā patiesībā šis vērtējums ir ļoti subjektīvs, kad katrs izsaka savas tā brīža emocijas. Jau iekļūšana finālā bija sava veida uzvara. Jānis smeja, ka reizēm ir pilnīgi nesaprotami, kas dziesmā iekodēts

tāds, kas tai dod vislielāko plusu. „Dzintara dziesmā” „Roja” startē ar Jāņa Tabūna sakomponēto „Ja būtu tu”. Vārdu autors – grupas basģitārists. Dziesma ierakstīta pagājušajā vasarā, lai tā varētu sākt savu startu, un tad jau daudzi atzinuši to par ļoti veiksmīgu. Sākumā dziesmai paredzēta iekļūšana pusfinālā, bet tagad redzam, ka tā nostājusies finiša taisnē ar vēl 8 citām lieliskām dziesmām.

Kā zinām, jau labu laiku kā ir nomainījies grupas „Roja” sastāvs. Vispirms grupā iesaistījās ģitārists Jānis Tabūns, vēlāk nomainījās arī bundzinieks un basģitārists. Jānis Tabūns ir talsenieks, Arno Krūklis un Bruno Krautmanis ir no Ventpils. Jautāts par grupas nākamajiem plāniem, Jānis Kalniņš atklāj, ka grupa ar dziesmu „Vēstule dzejā” piedalās slāgeraptauja un pašlaik tajā ir 5. vietā. Veiksmīga izvērtusies Jāņa sadarbība ar dzejnieci Leontīni Apšēneci. Pēc viņas iesūtītajiem „Krāsainie dzejoli”, Jānim tapis dziesmu cikls „Krāsainās dziesmas”, ko izpilda leģendārā „Dzeguzīte”, un Jānis

domā, ka ar laiku šis cikls varētu pārtapt bērnu uzvedumā, kas saistītos ar krāsu pasauli, to izziņāšanu. Starp dzejoliem bērniem dzejiniece atsūtījusi arī dzejoli „Vēstule dzejā”. Jānim tā teksts tik ļoti iepaticies, ka emociju iespaidā pusstundas laikā radusies dziesma, ko atlicis vien pieslīpēt un ierakstīt. Nākotnes plānos ietilpst arī darbs ar Ziedoņa Lindes komponētajām dziesmām. Darbs jau ir iesākts un sarunā ar komponistu dēlu Ričardu Lindi apsvērta doma ierakstīt šīs dziesmas diskā.

Jānis Kalniņš ir pateicīgs visiem, kuri balsoja par grupas „Roja” izpildīto „Ja būtu tu”, kas ļāva viņiem iekļūt „Amigo Dzintara dziesmu” finālā. „Ja ir līdzlīvēku atbalsts, tad ir iedvesma strādāt, ir vajadzības sajūta un radošais pacēlums, un saņemtie paldies dažkārt ir svarīgāki par saņemto naudu”, atzīst Jānis Kalniņš.

Turēsim īkškus, lai grupa „Roja” no Jelgavas atgriežas ar galveno balvu, kas būšot grandioza, bet pagaidām tiek turēta lielā noslēpumā! ■

Grupas „Roja” jaunais sastāvs.

Albuma foto

Rojā pasniedz tradicionālo „Pastariņa prēmiju”

26. maijā Rojas kultūras centrā svinīgi pasniedza „Pastariņa prēmiju”. Sanākušie, gan lieli, gan mazi, ar interesi gaidīja tikšanos ar balvu saņēmējiem — rakstnieci Ievu Samausku un mākslinieku Alekseju Naumovu.

Šogad vērtēšanā tika nodotas vairāk nekā 40 bērnu grāmatas, kas izdotas pēdējo divu gadu laikā. Galvenie lēmēji par labāko – Rojas novada bērni un vecāki, kā arī Rīgas žūrijas pārstāvji.

Rakstnieces Ievas Samauskas darbus bērni īpaši iemīļojuši mīluma, humora un spilgto tēlu dēļ. Viena no ražīgākajām latviešu autorēm, kuras devums – vairāk nekā 10 bērnu grāmatu. Viņas darbi arī pieaugušos lasītājus valdzina ar labestību un īpašu sirsni.

Mākslinieks, Latvijas Mākslas akadēmijas rektors un profesors Aleksejs Naumovs veidojis izcilus dizainus arī bērnu grāmatām. Tie novērtēti ar balvām un speciālām balvām īpaši grāmatu mākslā. Ja jūsu īpašumā ir viņa ilustrēta grāmata – tā ir paliekoša vērtība un īsts mākslas darbs.

„Jūs varat būt ļoti lepnī, ka dzīvojat Rojā, kur ir ilgstošas tradīcijas atbalstīt bērnu literatūru un novērtēt to. Tādā ziņā esat lieli ieguvēji. Rīgā, protams,

ir vēl daudz dažādu balvu, bet, lai kaut kur tālu prom no tās tiktu pasniegta balva bērnu literatūrā, tas ir īpaši,” sakot paldies pašvaldībai par atbalstu, sacīja Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centra vadītāja Silvija Tretjakova.

Vairākkārt par ieguldīto darbu, lai šāda tradīcija varētu turpināties, pateicība tika izteikta Rojas novada bibliotēkas bērnu literatūras nodaļas vadītājam Ilutai Graudiņai, kura drosmīgi uzņēmās vadīt svinīgo pasākumu, pieaicinot par palīgiem divus košus un atraktīvus grāmatu tārpiņus.

Lai bērni labāk iepazītu svētku gaivīniekus,

viņiem bija iespēja uzdot savus jautājumus. Ja puse no tiem bija jau iepriekš sagatavoti un grāmatu tārpiņi palīdzēja tos nolasīt skaļi, tad pēc neilga brīža bērnu paceltās rokas jau viedēja zālē! Un kāpēc gan neizmantot tādu izdevību un nepajautāt rakstniecei – kāpēc viņa ir rakstniece? Vai māksliniekam – kuras krāsas ir labākās grāmatu ilustrāciju veidošanai?

„Es patiešām esmu pateicīga par iespēju šodien agri celties un braukt uz pilsētu, kurā nekad iepriekš neesmu

bijusi. Es šeit saņemu ne tikai prēmiju, bet arī jūsu mīlestību un pateicību. Paldies, ka es varu darīt to, ko man patiešām patīk – rakstīt bērniem. Arī es pati ļoti bieži jūtos kā bērns,” iesildoties jautājumam birumam, sacīja I. Samauska.

„Kad man piezvanīja, lai paziņotu priecīgos jaunumus par prēmiju, biju mēms! Patiešām!” savu pārsteigumu neslēpa A. Naumovs. Mākslinieks atzīst, ka ilustrācijas gatavot nav viegli. Nav kā ar gleznu, kuru radišanā viņš ir meistars! Grāmatai jau ir gatavs teksts, ir savs formāts, ir arī darba nodošanas termiņi. Veidojot ilustrācijas Jura Zvirgzdiņa grāmatai „Ahoi! Plūdi Daugavā”, mākslinieks izbraidījis Daugavu no Doles salas līdz jūrai un gleznojis, skicējis, nopietni pētījis materiālu. Process nav bijis no vieglākajiem. Viens no grāmatas varoņiem ir gailis, kura prototips ieraudzīts Ugālē, jo iekritis acīs sava krāšņuma dēļ! „Man ļoti patīk ilustrēt grāmatas. Tas ir interesants radošais process. Paldies Rojai, bibliotēkai un Valsts kultūrkapitāla fondam par atbalstu,” bilda A. Naumovs.

Klātesošos bērnus interesēja ļoti daudz dažādu abu mākslinieku darba detaļi! Gan par konkrētiem grāmatu

Pasākuma noslēgumā – kopīgs foto. Centrā – „Pastariņa prēmijas laureāti mākslinieks Aleksejs Naumovs un rakstniece Ieva Samauska.

D. Dambītes foto

varoņiem, gan par konkrētu grāmatu tapšanas procesu. Kā rodas sižets, cik ilgs laiks nepieciešams, lai grāmatu pabeigtu, vai konkrētam varonim ir prototips dzīvē? Kādi ir nosacījumi, kas jāņem vērā ilustrējot grāmatu, kāda ir mīlākā bērnišķīgā grāmata, kura ir mīlākā krāsa – uz šiem jautājumiem plaši un interesanti atbildēja A. Naumovs, kurš atzina, ka viens no sarežģītākajiem tēliem viņa darbā ir bijuši bebri, Māra

Runguļa grāmatīnai „Pasaka par Tebras bebru”.

Abi „Pastariņa prēmijas” saņēmēji pasākumā ne tikai vienotās par abu mīlāko krāsu – tirkīza zilo, bet arī atzina – tā ir liela laime, ja var dzīvē nodarboties ar to, kas vistuvāk sirdij un visvairāk patīk. To viņi nākotnei novēlēja arī saviem vērtētājiem – sanākušajiem Rojas bērniem.

Janita Veinberga

Rojas Mūzikas un mākslas skolā noslēdzies mācību gads

Šis mācību gads pagājis vienā elpas vilcienā, taču līdz galam vēl pat nav izskanējis, jo, kā zināms, jūlijā jādodas uz Rīgu. Rīgā no 6.–12. jūlijam norisināsies XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki, kurā dalību ņems mūsu skolas 4.–9. kl. koris *Roja* (diriģ. Inese Ozoliņa un Jānis Kivils), kā arī Ziemeļkurzemes kamerorķestris (diriģ. Indra Sproģe).

Skolotājas I. Ozoliņa un I. Sproģe atzīmē, ka viss mācību gads pagājis Dziesmu svētku zīmē. Koncerti, skates, konkursi. Koris 2. pusgadā vien piedalījies septiņos pasākumos. Starpnovadu un Republikāniskajās koru skatēs ieguvus I pakāpes diplomus. Orķestris ieguvus Republikāniskajā konkursā 2. pakāpes diplomu.

Pūšamo un sitaminstrumentu nodaļas muzikālā dzīve bijusi konkurssiem bagāta. Kā atzīmē skolotājs Jānis Popelis, šajā gadā tie bijuši īpaši svarīgi – kopskaitā astoņi. Loreta Krontāle un Emīls Upenieks piedalījušies Valsts konkursa 2. kārtā Ventspilī. Skolotājs uzteic Lindu Strautiņu, kura Valsts konkursā piedalījies visās trīs kārtās (arī Rīgā). Beate Olekte veiksmīgi ņēmusi dalību IX Starptautiskajā festivālā „Saxophonia”, kā arī XX Latvijas MS pūšaminstrumentu izpildītāju konkursā. Saksofonu ansamblis savu muzikālo varēšanu rādījis konkursos „Pūš pa deviņ” Talsos un I Viegļās un džeza mū-

zikas ansambļu konkursā „Rojas ritmi”. Jāpiebilst, ka šī konkursa organizēšanā lielu darbu ieguldījušas skolotājas Ināra Kivila un Baiba Beraģe.

Skolas pianistas Brigitas Kvalbergas un Antras Upenieces vadībā varēja klausīties Ventspilī konkursā „No prelūdiņas līdz...”, kur Adriana Gūtšmite ieguvusi III vietu un Ieva Grīnīte sākusi krāt konkursu pieredzi.

Kora klases dziedātāji II komponista A. Altmaņa dziesmu konkursā „Ulbrokas vālodzītē” izdziedāja skaistas tautas dziesmas un komponista oriģināldarbus. Ingus Andris Pērkonis konkursā Rīgā pierādīja, ka var stāties līdzās citiem Latvijas dziedātājiem un dziedāt tikpat skaņīgi. Skolotāja Lita Krūmiņa ir priecīga par to, ka Rojā ir bērni, kam patīk dziedāt un cer, ka tā būs arī turpmāk.

Ģitāras spēles audzēkņi Aleksandra Tarlapa un Eva Kiršteine (skolotājas Marutas Zemtures vadībā) Rojas vārdu aizstāvējušas ģitāras spēles konkursā „Latvijas gada ģitārists 2015”, kurš norisinājās Alsungā. Ar panākumiem, iegūstot 2. vietu konkursā „Rojas ritmi”, startēja ģitāristu ansamblis un vokāli instrumentālais ansamblis.

Mākslas nodaļā daudz notikumu. Kā atzīmē skolotāja Līga Reine, audzēkņi stundās apgūst gan akadēmiskos mākslas pamatus un zināšanas, gan iespējami arī brīvi pašizpaušmes mek-

lējumi. Bērniem ir iespējas piedalīties dažādos starptautiskos un vietēja mēroga mākslas konkursos. Šajā mācību gadā audzēkņi piedalījušies konkursos „Vēja stāsti”, „Daba mums apkārt. Plaša 10”, „Dažāda pasaule”, „Bite kā brīnums”, „Nākotnes transports”, „Priekules Ikars”, starptautiskajā konkursā „Es dzīvoju pie jūras – atpūta pie jūras”. Martas Šermukšnes darbi tika izstādīti Līvū akvaparkā. Valsts konkursā „Kustības attēlojums zīmējumā” Kitijai Maišelei 3. vieta, Līga Vēmane saņēmusi atzinības rakstu. Centīgi konkursā piedalījušies audzēkņi: Sintija Balode, Kitija Maišele, Miks Kilmits, Viktorija Krailo, Ernests Frīdenbergs, Ansis Ozols, Gerda Krista Auziņa, Aleksa Šeina, Patriks Upners, Lukas Matiss Carniglia, Paula Kļaviņa, Intars Rēvičs, Ilva Kučere, Evija Mindere.

Audzēkņu mākslinieciskie darbi regulāri tiek izstādīti skolas izstāžu zālē, mākslas kultūras centros. Rojas bibliotēkā aplūkojama skolas absolventu beigšanas darbu izstāde. Skolas izstāžu zālē ir aplūkojama interešu izglītības dalībnieku darbu izstāde.

Rojas dienās mākslas skolas pedagogi un audzēkņi vadīja radošo darbnīcu, kurā varēja pagatavot katrs savu atslēgas piekariņu.

Mākslas skolā tiek gaidīti arī cilvēki, kas nav vairs skolēnu vecumā. Visi, kas ieinteresēti mākslas jomā, var apgūt

Rojas Mūzikas un mākslas skolas audzēkņi svētku gājienā *Rojas dienās*.

Albuma foto

interesu izglītības programmu. Pieaugušajiem pirmdienās tiek piedāvātas gleznošanas nodarbības.

Direktors Jānis Kivils uzskata, ka aizvadītais mācību gads bijis darbīgs un dažādām aktivitātēm caurstrāvots. Protams, ka Dziesmu svētku gadā lielākās rūpes un pienākumi saistīti ar gatavošanos šiem svētkiem. Tā kā repertuārs ir ļoti plašs un sarežģīts, tad tas bija jāapgūst savlaicīgi. Ne velti koris 1. skati izgāja jau 2014. gada pavasarī. Uz katru skati tika izlozēts un vērtēts cits repertuārs, viņaprāt, tas dod pārliecību, ka Dziesmu svētki izskanēs augstā māk-

slinieciskajā limenī. Mūsu skolā raksturīgs tas, ka audzēkņi dzied ne tikai kori, bet astoņi no tiem spēlē arī kamerorķestri. Direktors īpaši grib pateikties tiem pedagogiem, kas spēj sagatavot audzēkņu konkursiem – J. Popelī, kas sagatavo pūtēju un sitamo instrumentu audzēkņus, I. Sproģes vadītajam Ziemeļkurzemes kamerorķestrim par aktīvo koncertdarbību, kā arī Visuāli – plastiskās mākslas nodaļas pedagogiem, kas ieguvuši godalgotas vietas Valsts konkursos.

Rojas MMS skolotāja Lita Krūmiņa

Baznīcu nakts Ģipkas baznīcā

Abu dzejnieču uzstāšanās katram no klausītājiem aizskāra kādu dvēseles stīgu. No kreisās: Valdis Rande, Dace Sadaka, Dina Veinberga.

D. Klāberes foto

Dace Klāberes

5. jūnijā jau otro reizi visā Latvijā norisinājās Baznīcu nakts. Tā pirms 10 gadiem aizsākusies Austrijā kā kristīgās baznīcas konfesiju un draudžu kopīgi rīkots ekumēniskais notikums. Kopš 2012. gada Baznīcu nakts notiek arī Tartu, Igaunijā. Baznīcu nakts ir laiks, kad baznīcā ienākt citādi, iepazīstot kultūras un vēsturiskās vērtības. „Nāc un esi viesis” – aicina Baznīcu nakts, „izbaudi mūziku un mākslu, arhitektūru, sarunas, dziesmas, klusumu un lūgšanas.”

Baznīcu naktij rūpīgi gatavojusies bija arī Ģipkas baznīca, vienīgā baznīca mūsu novadā, kura bija atsaukusies Baznīcu nakts aicinājumam. Baznīca šajā dienā bija atvērta jau no 11.00, bet 14.00 visi bija laipni aicināti baznīcas tornī uz tikšanos ar mūsu novada dzejnieci Dinu Veinbergu un kaimiņu, Mērsraga novada, dzejnieci Daci Sadaku. Abas, neapšaubāmi ļoti talantīgās dzejnieces, stundas garumā prata noturēt sanākušo klausītāju (un to bija krietns pulciņš) neatslābošu uzmanību gan ar savām dzejas vārsēm, gan dažādām pārdomām par dzīvi. Savulaik, kad Latvijā lielā cieņā bija dzeja un Dzejas dienas, biju bieža šo pasākumu apmeklētāja, taču neatceros nevienu gadījumu, kad autoru pašu skandētās rindas tā būtu aizkustinājušas klausītāju sirdis. Šajā reizē viss bija citādi – kamols kaklā bija pašām dzejniecēm, bet klausītāji nespēja slēpt aizkustinājuma asaras. Abām talantīgajām sievietēm izdevās ikvienam

no klausītājiem paraut vaļā kādu dvēseles stīgu. Pasākuma nobeigumā pie kafijas tases draudzes priekšnieks Valdis Rande neslēpa savu sarūgtinājumu par to, ka tik spilgti vietējie talanti nesāņem atbalstu grāmatu izdošanai, lai, noklistot pierakstītajām kladēm, vērtīgais materiāls neaizietu nebūtībā, bet lai to varētu izlasīt arī citi dzejas cienītāji.

Vēlu vakarā ceļu uz Ģipku mēroju vēlreiz, lai piedalītos Baznīcu nakts kulminācijā – koncertā. Uz Ģipku strauzēm plūda automašīnas, baznīca bija skaisti izpušķota, bet uz svecītēm izgaismotā celiņa katru šis nakts viesi sagaidīja draudzes priekšnieks. Baznīca bija ļaužu izbaudīt Ilonas Brektes un Dzintras Upītes akvareļu izstādi, dzejnieka kristieša Livara Jankovska ar tušu uz bērza dēliem rakstīto dzeju, Rojas kultūras centra sieviešu kora „Kalva” (solisti Mariņa Gavrona un Artis Muižnieks) un Rojas Mūzikas un mākslas skolas meiteņu vokāli instrumentālā ansambļa augstvērtīgo sniegumu. Īpaši šai naktij un vietai piemēklātais repertuārs un baznīcas lieliskā akustika ne vienreiz vien lika skudriņām skriet pār muguru.

Pēc koncerta draudzes priekšnieks pateicās visiem, kas atbalstīja šo pasākumu, īpaši Rojas novada domei, Rojas kultūras centram un Rojas Mūzikas un mākslas skolai. „Ar Baznīcas nakti mēs gribējām parādīt, ka baznīca nav domāta tikai Dieva lūgšanai, bet tā ir atvērta arī mākslai un kultūrai”, nobeigumā sacīja Ģipkas draudzes priekšnieks Valdis Rande. ■

„Rojas dienas” uzņem apgriezienus

Dace Klabere

Maija beigās aizvadījām kārtējās „Rojas dienas”. Ar katru gadu šie svētki uzņem apgriezienus un šogad svētku svinēšanai vajadzēja jau 2 dienas.

Svētki iesākās 29. maija pēcpusdienā ar Āra Krauzes fotoizstādes atklāšanu, flautu kora „Sonnette” un Rojas Mūzikas un mākslas skolas 4.–8. klašu kora „Roja” koncertu Rojas kultūras centrā.

Āra Krauzes izstādes atklāšana pulcēja daudzus viņa talanta cienītājus, draugus, ģimenes locekļus. Kā izstādes atklāšanas ievadvārds sacīja Rojas novada kultūras pasākumu organizatore Dace Broka, katra ciema dvēseli veido tā cilvēki, un Āri Krauzi mēs noteikti varam uzskatīt par vienu no mūsu novada dvēseles veidotājiem. Lai arī Āra vairs nav starp mums, viņa darbi turpina priecēt un veidzēt mūsu dvēseles. Visus savus radošā mūža gadus Āris gan ar savu foto, gan video kameru ir bijis klāt novada notikumos, tā atstājot neskaitāmas liecības par dažādiem Rojas novada nozīmīgiem notikumiem. Pateicoties Ārim, ir saglabājušies ļoti daudz videomateriālu, arī melnbaltās un krāsu fotogrāfijas. Šo izstādi veidojis Āra dēls Gints, kurš atsaucies kultūras centra aicinājumam. No vairākiem tūkstošiem fotogrāfiju izstādē izstādīta s 50, no kurām 4 ir senākas, bet pārējās ir Āra pēdējā dzīves gada darbi. Ar pateicību par sadarbību, Āri atcerējās arī novada domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa, Rojas Jūras zvejniecības muzeja darbiniece Gundega Balode, mākslinieks Māris Grosbahs. Ar laiku atstatumu mēs uz daudzām lietām paskatāmies citām acīm un pavisam savādāk novērtējam to personību nekā tad, kad tā bija mums blakus. Izstādes atklāšanā ļoti uzrunājošas bija Dinas Veinbergas vārsmas, ko viņa sirsnībā, piemiņā un cieņā bija veltījusi Ārim: „Ceriņu, cilvēku, dvēselu un domu ziedēšanas laiks. Atkalsatikšanās. Šoreiz neklātienē. Ar Āri – personību, draugu, cilvēku, mākslinieku. Āris bija plāksteris un malduguns, stimulē, iedvesma, uzmundrinājums un miers. It kā barā, bet tomēr viens. Ar mākslu tikai ar sev vien raksturīgo pasaules redzējumu savilkt neizdzēšamas pieskares. Ir lietas, kas nepāriet – mīlestība, jūra, prieks un cerība ziedēšana.”

Tūdaļ pēc izstādes atklāšanas sākās koncerts. Pirms koncerta skatītājiem bija iespēja noskatīties videofilmu, kurā bija parādīts tas, kas mūsu mazajā, bet darbīgajā un muzikālajā novadā paveikts gada laikā. Kā atzina domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa, mūsu novads ir bagāts ar ļaudīm, kas spēlē, dzied, dejo un glezno, un šajā bagātībā mums bija iespēja padalīties ar visiem zālē sēdošajiem.

Koncertā savu audzēkņu sniegumu mums parādīt bija atvedusi bijusī rojence Vīta Zemture ar flautistu kori „Sonnette”, bet Rojas Mūzikas un mākslas skolas 4.–8. klašu kora „Roja” izpildījumā diriģentes Ineses Ozoliņas vadībā dziedējām daļu no gaidāmo Dziesmu svētku repertuāra.

Sestdienas rīta aktivitātes sākās jau pavisam agri – pulksten 6.00 pie Rojas upes tilta pulcējās copētāji, bet ap 10.00 jau dunēja stadions un skeitparks. Kā pastāstīja Rojas novada sporta dzīves organizatore Tatjana Kirilova, sportiskajās aktivitātēs šajā dienā piedalījās 39 komandas, kas sacentās futbolā, stritbolā, pludmales volejbolā un citos sporta veidos. Lielu skaitu interesentu pulcēja ekstrēmo sporta veidu sacensības, kuru atklāšanu ievadīja talantīgā Talsu bundzenieka Kristera Hartmaņa un jaunās mākslas vingrotājas Esteres Grīvānes uzstāšanās.

Tikmēr Rojas bibliotēkā pulcējās grāmatmīļi, lai piedalītos mūsu novadniece, rakstniece Dzintras Žuravskas jaunā romāna „Rampas viņā pusē” atvēršanas svētkos. Kā atzīmēja bibliotēkas vadītāja Irēna Svitiņa, mēs esam bagāti ar šo iespēju Rojas dienās atkal un atkal atvērt jaunu Dzintras Žuravskas grāmatu. Kā pastāstīja pati grāmatas autore, jaunais romāns ir kā pateicība viņas jaunības dienu teātrim. Daudzi lasītāji tajā atpazīs tādas teātra leģendas kā Hariju Liepiņu, Eduardu Smiļģi un citus. Romāns veidots jaunā, netradicionālā stilā, kā romāns romānā. „Viens darbs no sirds norakstīts nost un nododu to jūsu vērtējumam”, nobeigumā par savu jauno romānu „Rampas viņā pusē”, kur šajā gadījumā rampa ir arī kā nāves un dzīves robeža, teica rakstniece. Savulaik Dzintra Žuravska daudz sadarbojusies ar komponistu Ziedoni

Lindi, tādēļ šajā pasākumā piedalījās arī ansambļa „Con Vita” dziedātājas, kuru izpildījumā dziedējam vairākas Z. Lindes dziesmas ar Dz. Žuravskas vārdiem.

Savukārt svētku koncertus Rojas novada svētkos ievadīja paši mazākie novadnieki – raibu un jautru programmu sniedza PII „Saulspuķe” un „Zelta zivtiņa” audzēkņi, kā arī Evas Fricbergas modes deju studijas „Elfas” jaunāko grupu dejotāji.

Rojas Jūras zvejniecības muzejā mākslas mīļotāji piedalījās Rojā jau iepazītā keramiķa Normunda Laņģa izstādes atklāšanā, bet pēc tās muzejā uz ikgadējo tikšanos ieradās Rojas novada vecie zvejnieki. Pēc tikšanās viņi zirgu pajūgā tika aizvazināti uz svētku atklāšanas vietu.

Pašā dienas vidū daudz interesentu stadionā pulcēja Talsu kinoloģijas kluba audzēkņi, kuri sniedza paklausības paraugdemonstrējumus. Jauki, ka starp mācītajiem četrkājainiem bija arī skoloti suņi no Rojas. Svētku mutuli labi iedērijās arī pūtēju orķestra „Talsi” un defilē grupas meiteņu dzīvespriecīgais priekšnesums Rojas centrā.

Rojas dienas kulminācija – svētku gājiens, kurš katru gadu iepriecina ar savu krāšņumu un dalībnieku atraktivitāti. Arī šajā gadā tajā piedalījās novada domes un tās struktūrvienību kolektīvi, pašdarbnieki, izglītības iestādes, uzņēmumi un iestādes, riteņbraucēji, mazie bēbiši ar saviem vecākiem un daudzi citi. Kā svinīgajā atklāšanas pasākumā sacīja novada domes priekšsēdētāja, šī gada Rojas dienas mums ir īpašas ar to, ka šoreiz tiek sveiktas tās jaunās ģimenes, kurām laikā no pagājušā gada Rojas dienām līdz šim piedzimuši mazuļi. Šajā laikā posmā Rojas novadā piedzimuši 36 bērni – 15 meitenes un 21 zēns. Sveikti tika arī tie pedagogi, kuru vadītie kolektīvi šogad pārstāvēs mūsu novadu Dziesmu svētkos – Rojas Mākslas un mūzikas skolas kora „Roja” diriģente Inese Ozoliņa, „Elfu” vadītāja Eva Fricberga, Ziemeļkurzemes kamerorķestra vadītāja Indra Sproģe un Mūzikas un mākslas skolas direktors Jānis Kivils.

Svētku programma bija tik plaša, ka visur pabūt bija vienkārši neiespējami, tādēļ katrs apmeklēja to, kas viņa sirdij bija vistuvāk. Daudzu skatītāju interesi saistīja Rojas pašdarbnieku un viesmākslinieku uzstāšanās. Neatceros, kad mūsu pusē būtu dziedājuši *dzeguzēni*, bet šoreiz, pateicoties Jāņa Kalniņa sadarbībai ar šo leģendāro ansambli, mums bija iespēja ne tikai klausīties pašu „Dzeguzīti”, bet arī just tā vadītājas Dailas Mārtiņsones tuvumu. Joprojām lielu klausītāju atsaucību guva pašmāju solistu un „Elfu” dejotāju koncerts, kā arī vietējo aktieru sniegums izrādē „Ceļākājā”, bērni no sirds varēja izrotāties princeses Jogitas un Blikšķu Banija vadībā, rotaļās piedaloties arī draudzīgajiem kanisterapijas suņiem no Talsiem, izdaudzīties piepūšamajās atrakcijās un saēsties neparastos saldumus, bet par to, lai bērnu un viņu vecāku vēderos nonāktu arī kaut kas veselīgs, kā vienmēr gadā Dina Čuba ar saviem palīgiem. Svētku apmeklētājus interesēja arī atpūtas centra „Otra puse” piedāvātā kopīga zivju kūpināšana un šī pavasara pirmā *laš' zup'*. Diena paskrēja nemanot, un pat uzņākušais aukstums un lietus nespēja sabojāt pacilāto omu, klausoties leģendārā „Pērkona” uzstāšanos un pēc tam jau griežoties dančos līdz rīta gaismai kopā ar grupām „Roja”, „Jūrkant” un „Apvedceļš”. Bet svētku noskaņu lieliski papildināja ugunsmašīnietis Alesh Walker profesionālais priekšnesums tieši pusnaktī.

Rojas novada kultūras pasākumu organizatore Dace Broka pateicas svētku atbalstītājiem Gintam Krauzem, Andrejam Rozefeldam, Jānim Kalniņam, Zanei Vaivodei, Aldai Vecbērziņai, Jurim Lejam, Aivaram Lakšmanim, Modrim Sproģim, Dinai Čubai, Dinai Veinbergai, Didzim Alksnītim. Paldies visiem, visiem lieliem un maziem, kas svētkos dziedāja, dejoja un spēlēja teātri, kā arī pedagogiem un kolektīvu vadītājiem, kas viņus sagatavoja, Rojas MMS, Rojas Jūras zvejniecības muzejam, Rojas TIC, multifunkcionālajam centram „Strops”, Rojas DZkU, pašvaldības policijai, ikvienam, kas kuplīnāja svētku gājienu, padalījās ar idejām, piedāvāja praktisku palīdzību vai iesaistījās. Liels paldies par sadarbību arī izpilddirektoram Jānim Pūcem, Rojas novada domei, Tatjanai Kirilovai un viņas komandai.

Bet vislielāko paldies par izturību, veicot šo apjomīgo darbu, Dace saka kolēģiem – Ārijai Veidei, Arnim Enzelam un Marekam Štālam. ■

Ar pateicību par sadarbību Āri Krauzi atcerējās Rojas Jūras zvejniecības muzeja darbiniece Gundega Balode (vidū. No viņas pa kreisi Gints Krauze, labajā pusē Dace Broka).

Nākamo tēva izstādi noorganizēt apsolīja Raitis Krauze ar dēlu Tomu.

Jaunās grāmatas atvēršana vienmēr ir svētki gan pašai rakstniecei (centrā), gan viņas līdzcilvēkiem.

Ar svētku uzrunu pie klātesošajiem vērsās Rojas novada domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa.

Kā katru gadu, godāti tiek vecie Rojas zvejas vīri. Žēl tikai, ka viņu ar katru gadu paliek arvien mazāk.

Klātesošajos sajūsmu izraisīja bundzīnieka Kristera Hartmaņa uzstāšanās, kurš isā laikā kļuva pasauleslavis, izveidojams bungu kaverversiju austrāliešu mūziķes Sia dziesmai *Chandelier*.

Asprātīgi, kā reklamēt savu vakara izrādi, bija izdomājuši Rojas teātra kopa.

N. Indāna un D. Klaberes foto

Tā trakā tauta – pašdarbnieki

Dace Klabere

Kā jau lasījāt Ilzes Kārkluvalkas rakstā, (1. lpp.) 23. maijā izskanēja kora „Kalva” 20. jubilejas koncerts. Pāris nedēļu pēc jubilejas pasākuma tikos ar kora diriģenti Baibu Muskari, lai vēlreiz atcerētos jubilejas pasākumu un pateiktos visiem tiem cilvēkiem, kas ieguldījuši savu artavu gan „Kalvas” muzikālajā skanēšanā divu gadu desmitu garumā, gan nodrošinot tīri praktiskas lietas tā pastāvēšanai.

Izrunājot skaļi skaitli 20, Baiba pati ir pārsteigta un negrib ticēt tam, ka šis skaitlis ir tik liels. „Cik mēs vēl bijām jaunas! Cik ātri ir aizvirpuļojis laiks!”, smejas Baiba un rēķina, cik vecas tajā laikā bija viņas meitīnas.

Visus šos gadus „Kalvai” uzticīgas bijušas pati Baiba, Mairita Balode, Ilze Rūsa (Vandzberga) un diriģente Jolanta Rauga. Tikai par gadu no viņām atpaliek Ilze Podiņa, bet 18 gadus kori dzied Aigita Sprince, Zanda Sigai un Baiba Rozefelde. Valentīnai Renckulbergai kori jau 16 gadu stāžs, Egijai Hazenai 15, Ingai Treizei 12, Kristīnei Voldemārei 10, Rudītei Cietvīrai 9, tikai nedaudz mazāk Rutai un Aigai Ratniecēm, Lailai Oļektei, Dacei Prauliņai, Lāsmai Jaunozolai, Līvai Lakšmanei, Edītei Briedei, bet pašai jaunākajai kora dziedātājai Kristīnai Klaužai šī ir pirmā sezona kori. Protams, šo gadu laikā meitenēm dzimuši bērni, bet, līdzko mazie ir kaut cik *apvēlušies*, viņu mammas atkal dziedāja. Baiba ir pārliecināta, ka tie, kuriem dziedāšana ir sirdslieta, bez tās vienkārši nevar.

Atsevišķs stāsts Baibai ir par valdemārpilniecēm Aigu un Rutu. Aiga ir no tām dziedātājām, kuru jau pirms sezonas beigām pārņemot uztraukums – nu kā, vai tad vairāk nebūs jādzied? Savulaik uz „Kalvas” mēģinājum iem braukušas 3 valdemārpilniecības un tad Baiba dažkārt jokojusies – varbūt uztaisīt kādu mēģinājumu Valdemārpilī? Tagad meitenes brauc divatā un tas nūdien nav lēts prieks. Arī Egija jau 15 gadus mēro ceļu no Rudes uz mēģinājumiem Rojā. Ilze brauc no Kaltenes. Tā jau tikai liekas, ka kilometru nav daudz un

tas neko nemaksā, bet, sarēķinot kopā pa šiem gadiem nobraukto, iznāktu itin prāvs skaitlis. Ilze Rūsa savukārt uz Roju ceļu mēro no Talsiem. Tiesa gan, Ilzes profesionālās varēšanas dēļ un vēl, ņemot vērā to, ka nesen Ilze kļuvusi par māmiņu burvīgai meitiņai, viņai nav jābūt katrā mēģinājumā. Bet Baiba un pārējās meitenes zina, ka atbildīgajos brīžos Ilze būs klāt, ka kolektīvs var ar viņu droši rēķināties. Pats lielākais brīnums Baibai ir otra kora diriģente Jolanta Rauga, kura dzīvo Carnikavā. Baiba smejas, ka nezinot, cik viņai būtu jāmaksā, lai viņa 20 gadu garumā braukātu uz Carnikavu vadīt kori. Kas vispār var samaksāt par šim ceļā vien pavadītajām stundām un uztraukumiem, atgadoties tehniskajām ķibēlēm, kas dažkārt gadījušās uz slidenajiem ceļiem ziemas tumsā. Baiba ir pārliecināta, ka tādu cilvēku kā Jolanta, nav daudz. Varbūt Jolantu tāpat kā pārējās meitenes saista kolektīva saliedētība un draudzīgums? Meitenes vienlīdz draudzīgi spēj vienoties gan par darbu, gan izklaidēm. Baiba lieliski zina, ka atstāt ģimeni un bērnus, lai dotos uz mēģinājumiem, tas nav vienkārši. Tā ir milzīga uzpurēšanās, ko ne vienmēr atbalsta mājas palikušie vīri. „Nu tie pašdarbnieki ir viena traka tauta!”, iesaucas Baiba.

Gan Baibai, gan pārējām koristēm bija īpašs prieks par to, ka uz jubilejas pasākumu bija atnākušas arī bijušās kora dziedātājas. Cik meiteņu pa šiem gadiem apgrozījušās kori! Visas, protams, dažādu iemeslu dēļ uz jubileju neieradās, bet tām, kas bija, bija tik daudz priecīgu emociju! Katra no bijušajām „Kalvas” dziedātājām ir ieguldījusi savu artavu kora attīstībā, tādēļ satikšanās prieks bija apbūses, īsts un neviltoots.

Baiba ar pateicību piemin arī Rojas kultūras centra darbinieces Daci Broku un Āriju Veidi, kuras visu šo gadu garumā palīdzējušas un atbalstījušas „Kalvu”. Vislielākais paldies no koristēm arī Rojas novada domei, ar kuras atbalstu meitenes tikušas pie jauniem brunčiem, vestēm un seģenēm. Baibai grūti savu darbu kori iedomāties arī bez kora vecākās Valentīnas Renckulbergas

Atkal visas kopā uz vienas skatuves – bijušās un esošās dziedātājas.

A. Renckulberga foto

Patecībā ziedi kora diriģentēm Jolantai Raugai un Baibai Muskarei.

Daiņa Kārkluvalka foto

stingrās rokas un kora biedrības vadītājas Rudites Cietvīras prasmīgajiem padomiem. Tās ir meitenes, uz kurām vienmēr var paļauties.

Īpašs prieks Baibai arī par tām dziedātājām, kurās viņa atpazīst savas kādreizējās ansambliša dziedātājas, kurām tolaik degungali knapi sniedzās vien līdz klavieru taustiņiem. Tas tikai nozīmē to, ka toreiz mazajā cilvēkbrnā Baiba ielikusi pareizo stūrakmeni. Viņu vidū arī kādreizējā „Kalvas” dziedātāja Anete, kura „Kalvā” sāka dziedāt, vēl mācoties pamatskolā. Atskaitot dziedāšanu mūzikas sko-

las kori, „Kalvā” bija viņas pirmā nopietnā kora dziedāšanas pieredze, kuru viņa atceras ar vissiltākajām sajūtām. Kopā ar „Kalvu” izdziedāti vairāki Dziesmu svētki un izbraukātas ārzemes. Atkal satikšanās vakarā Anetei patīcis viss. Viņa priecājās par iespēju kopā uzdziedāt un pakavēties atmiņās. Īpašs prieks Anetei arī par izrādītās cieņas apliecinājumu mūžībā aizgājušajām koristēm Dinai Viļamas un Skaidrītei Jaunozolai. Dina vienmēr atradusi pa kādam uzmundrinājuma un iedrošinājuma vārdam tolaik vēl pusaugu skuķenam. Dinu un Skaidrīti

atceroties, kora izpildījumā izskanēja Jaņa Lūsēna „Savādā”.

Savukārt Mairita, kura kori dzied no tā dibināšanas brīža, atzīst, ka dziedājusi vienmēr – jau kopš augstskolas laikiem. Tūdaļ pēc augstskolas sākusi dziedāt kori „Rojā”, bet pēc tā izjukšanas, iesaistījies jaundibinātajā „Kalvā”, jo viņa nespēj iedomāties savu dzīvi bez dziedāšanas. Vienreizējās izjūtas, piedaloties Dziesmu svētkos, krustu šķērsu izbraukātā pasaule un ik mēģinājumā satiktie kolosālie cilvēki visapkārt – ko gan vairāk cilvēks var vēlēties! ■

Attēlā redzama tikai neliela daļa sanākušo ciemnieku. Ar viņiem iepazīstas topošās filmas režisors Pēteris Krievkalns (pirmais no labās stāv kājās, viņam blakus rakstnieks Māris Bērziņš, „Dzelžu” saimnieks Egils Zigats un Egita Jansone.

Svešinieki ciemā jeb gadsimta notikums Valgalciemā

Dace Klabere

Gatavojoties Latvijas simtgadei, Latvijas televīzijā top unikāls televīzijas projekts ar kultūrvēsturisku nozīmi „Viens ciems. Visa Latvija”.

Projekta ietvaros trīs Latvijā pazīstami un cienīti literāti uz divām nedēļām dosies uz 3 dažādiem ciemiem Latvijā. Viņi tur dzīvos, tiksies un runāsies ar vietējiem iedzīvotājiem, izzinot un iepazīstot viņu likteņstāstus, tradīcijas, notikumus, bet pēc tam šo autoru uzdevums būs no visa dzirdētā un redzētā radīt literāru darbu. Darbs var būt jebkurā žanrā, bet tam jābūt konkrēti par šo laiku un vietu. Rakstnieka dzīvošana ciemā tiks filmēta – kā viņš tajā dzīvo, kā tiek ar cilvēkiem, kā pavada dienas un vakarus. Sākumā taps dokumentālās filmas, vēlāk šie darbi tiks iestudēti kādā teātrī. Televīzijas operatora uzdevums ir filmēt šī laika cilvēkus, viņu dzīvi, domas, sajūtas, likteņus.

Projekta vadītāja, producente Ilze Jansone atklāj, ka uzrunātie literāti labprāt piekrituši piedalīties kopīgajā eksperimentā un piedzīvojumā. Rakstnieks Māris Bērziņš ir izvēlējies doties uz Valgalciemu, Pauls Bankovskis dosies uz Api Ziemeļvidzemē, bet Nora Ikstena – uz Slutišķiem Latgalē.

Sava uzdevuma izpildi pirmais sāk rakstnieks Māris Bērziņš. Kad piektdienā tiek ar rakstnieku, viņš Valgalciemā ir jau nodzīvojis vairākas dienas, iepazīst ar vietējiem iedzīvotājiem. Kā stāsta Māris Bērziņš, sastaptie ciema ļaudis ir ļoti dažādi – citu sasaišta operatora kamera, cits pasaka uzreiz, ka nerunās, bet pārsvārā cilvēki esot atsaucīgi, lai arī nedaudz šerpāki kā iekšzemē sastaptie.

Vakara gaitā visi tika cienāti ar Egila Zigata vārīto zivju zupu. Uz jautājumu, kāds viņam labums no šīs te rosišanās, viņš mierīgi atbild – nekāds, es tāpat vien...

D. Klaberes foto

Svešinieku ierašanās ciemā ir mazliet sašūpojusi rimto Valgalciema dzīvi, un daudzi no viņiem ir gatavi dalīties savos stāstos. Vecāko ciema iedzīvotāju Alviņi Priedi Māris un televīzijas vīri satikuši arī spieķi vienā no lāpstu otrā rokā. Sirmgalve ir pārliecināta, ka jākustas, kamēr vien var un tūdaļ arī bijusi gatava sadarbībai ar atbraucējiem. Lai arī ciemā iedzīvotāju nav daudz, Māris bilst, ka vai par katru no viņiem varētu grāmatu uzrakstīt. Šajā gadījumā tiks rakstīts stāsts, kas gan nebūšot gluži dokumentāls, jo tad Mārim Valgalciemā būtu jādzīvo vismaz pusgads. Rakstnieks vēlas, lai sabiedrība redz, kā dzīvo cilvēki laukos – reālo dzīvi bez izpušķojumiem. Par to, kā rakstīt, Mārim vēl īstas skaidrības neesot. Nav arī tādas milzīgas intrīgas, kas vītos cauri visam ciemam. Cilvēki Valgalciemā dzīvo diezgan klusi un tas jau nav slikti. Kā visur, arī šajā ciemā lielākā problēma ir bezdarbs. Māris iepazīst ar vietējo zvejnieku Gintu un abi izsmējušies, ka Valgalciemā viss ir pa vienam – viens zvejnieks, kas vēl aktīvi iet jūrā, viena gov, viena bibliotekāre, viena audžuģimene, viens bijušais svecēlājs. „Varbūt pēc tam, kad filma būs uzņemta un cilvēki to būs redzējuši, viņi vairāk netrauksies cauri Valgalciemam ar deviņdesmit kilometriem stundā?” domīgi prāto Māris.

Tās pašas piektdienas vakarā „Dzelžos” Mārim Bērziņam un televīzijas ļaudīm notika viņu pirmā publiskā tikšanās ar ciema ļaudīm, ko arī filmēja LTV. Pa vienam un bariņos ciema ļaudis plūda uz noteikto tikšanās vietu. Kā jau ticis pieteikts, katrs bija paņēmis līdzīgu cienastu, tad galdā uzradās arī kāds grādīgāks dzēriens un sarunas varēja sākties. Vakara vadišanu uzņēmās arī valgalciemniece, Kaltenes bibliotēkas vadītāja Egita Jansone, iepazīstinot sanākušos ciemniekus ar radošo komandu, un sarunas varēja sākties!

P.S. Pēc projekta producentes Ilzes Jansones teiktā, dokumentālo seriālu televīzijā varēs redzēt novembrī, bet rakstnieku stāsti tiks publicēti televīzijas un Latvijas radio vienotajā portālā *lsm.lv*

ROJAS
KULTŪRAS CENTRS

Zvejnieksvētku murdā 11. jūlijā mudžēt mudžēs dažādi notikumi un būs ko darīt lieliem un maziem. Pievienojies! Būs daudz dažādu lietu, kas šiem svētkiem un jūrai piestāv! Kā neiztrūkstoša svētku sastāvdaļa būs vizināšanās jūrā. Šogad, līdztekus kuģīšiem un jahtai tādu iespēju piedāvās arī burinieki! Bērniem – *sīču* pludmale un jauns rotaļlaukums pie jūras, kā arī dažādas atrakcijas un spēļu programma kopā ar **Kašeru un Jogitu**. Neiztrūkstoši šo krastu apmeklēs **Jūras valdnieks** ar savu svītu un dosies savā īpašajā svētku braucienā pa Rojas ielām, kuram vari pievienoties arī tu ar savu divriteni vai kabrioletu. Varēsi vērot, kā spēkiem mērojas isti virves vilcēji, piedalīties jautrajās Zvejnieksvētēs vai pavisam nopietni pasportot pludmales sacensībās. Būs iespēja noteikt savu Zvejnieka tēla līmeni, kā arī padarot dienas zaļumballē kopā ar grupām **Roja** un **Zelmeri PRO**. Ar koncertiem priecēs aktieru ansamblis **Drama** un pasaules apceļotāji **Rolands Ūdris un Ilona Balode**. Neticamu līdzsvāra pārvaldīšanas prasmi, kas noteikti nepieciešama arī jūrāgājējiem, un sarežģītus velo trikus sava jaunajā šovprogrammā demonstrēs **Greentrials**. Zivzup', visād' andel', ņog' un kas tik vēl ne visas dienas garumā. Nu bet vakarā – nāc murdā uz vis' nakt'! No plkst. 20.00 pludmalē – uz Kapteiņa skatuves firēsies **GACHO, Labvēlīgais Tips, Jumprava, Bet Bet, Credo, DJ Ufo**, bet Neptūna skatuvi pārvaldīs grupas **Galaktika, Mākoņstūmēji un DJ JAX**. Un **Četru baltu kreklu** diskobārs – kur gan tam citur Zvejnieksvētkos būt, kā Rojā! Pusnaktī, kā jau vienmēr Zvejnieksvētkos Rojā – salūts virs jūras. Biļetes uz vakara pasākumu pludmalē jau pieejamas Rojas kultūras centrā un <http://www.bilesuparadize.lv>. Pasteidzies, pirmās 500 biļetes 5.00 EUR, vēlāk 7.00 EUR, pasākuma dienā 10.00 EUR. Bērniem līdz 12 g. vecumam ieeja brīva.

Rojas KC mazajā zālē līdz 6. jūlijam apskatāma **ĀRA KRAUZES FOTOGRAFĪJU IZSTĀDE**.

23. jūnijā 18.00 laukumā pie kultūras centra Līgo vakara uzvedums **„Kā zaļā plavā”**.

Vakara turpinājumā no plkst. 22.00 atpūtas centrā „Otra puse” **Līgo balle** ar DJ Laimoni un Andri. Meitenēm ieeja vainadziņos. Pludmalē apcerīgai saulrieta vērošanai – **Lielais Jāņu ugunsurs**.

Pateicības

5. jūnijā Ģipkas luteriskā baznīca bija vienīgā baznīca Rojas novadā, kura iesaistījās Baznīcu nakts pasākumā. Pasākums bija brīnišķīgs, tādēļ draudze izsaka pateicību visiem tā dalībniekiem un apmeklētājiem. Vislielākais paldies Rojas novada domes priekšsēdētāji Evai Kārklīnai, domes darbiniekiem, Rojas kultūras centra darbiniekiem, korim „Kalva”, tā diriģentei un koncertmeistarei, Mūzikas un mākslas skolas direktoram Jānim Kivilam, meiteņu ansamblim un tā vadītājam. No sirds pateicamies solistiem Marikai Gavronai un Artim Muižniekam par sirdi aizkustinošo dziedājumu. Paldies arī dzejniekam Livaram Jankovskim un dzejniecēm Dacei Sadakai un Dinai Veinbergai, kā arī draudzei par uzlabojumiem baznīcas interjerā un izpušķoto baznīcu, bet iedzīvotājiem par sakopto kapsētu. Paldies visiem!

Valdis Rande,
Ģipkas draudzes priekšnieks

Vismīļākais paldies dakterei **Mudītei Džeriņai** par Viļa Zvirbuļa ārstēšanu un sājpu atvieglošanu viņa pēdējā dzīves laikā.

Ināra, Līga

Paldies **Māras, Emilijas un Madaras ģimenēm** par mums dāvāto jauko braucienu.

1.a klases skolēni un audzinātāja

7.b klase un audzinātāja saka lielu paldies par ekskursiju (balva par 1. vietu konkursā „Vai tu mili jūru?”) ekskursijas dāsnajam sponsoram **Andrejam Rozefeldam**, jaukajam šoferītim **Imantam Krauzem** un muzeja darbiniecei **Gundegai Balodei** par palīdzību maršruta veidošanā.

Paldies **Jolantai Viksnei**, ka pamanījāt, pacēlāt un atdevāt manu izkritušo 10 eiro naudas zīmi.

Ilze Krišjāne

Rojas Invalīdu biedrība bauda Latvijas skaistumu

Dace Klabere

23. maijā ziedošās Latvijas laukus un dārzus baudīt devās Rojas Invalīdu biedrība. Septiņdesmitvietīgais autobuss piepildīts līdz pēdējai sēdvietai – tik daudz cilvēku bija uzticējušies invalīdu biedrības priekšsēdētājas Ernās Grīnvaldes un gides Rutas Sīpolas aicinājumam doties uz skaistākajām vietām Zemgalē. Maija beigās sākas trakais ceriņu ziedēšanas laiks, kas nozīmē arī to, ka vasarai vārti vaļā, tādēļ mūsu pirmā pieturas vieta bija Pētera Upīša slavenais ceriņu dārzs. Interese par dārzkopību Pēterim Upītim radusies jau agrā bērnībā un pamazām šis sapnis pāraudzis mūža mīlestībā, kuras augļus gadu no gada bauda arī tūkstošiem šī skaistuma cienītāju. Meistars sapņojis pārvērst Latviju par ceriņu lielvalsti un tādi mēs arī esam – pie mums ceriņi zied teju katrā dārzā un ceļmalā. Daudzas no jaunizveidotajām šķirnēm Upītis veltījis sev tuviem cilvēkiem. Aizkustinošs ir stāsts par māte veltīto ceriņu „Māte Ede Upītis”. Lai arī Upītis bijis pazīstams kā ārkārtīgi skarbas dabas personība, no kura daudzi pat baidījušies, ejot garām šim ceriņu krūmam, Upītis allaž tā priekšā noņēmis cepuri un paklanījies.

Tālāk braucām uz Rundāles pili – šo baroka laika brīnumu. Pils ansamblis ir viens no izcilākajiem baroka un rokoko arhitektūras pieminekļiem Latvijā. Tas celts laikā no 1736. Līdz 1740. gadam kā Kurzemes hercoga Ernsta Johana Bīrona – Krievijas ķeizarienes Annas Joanovnas favorīta vasaras rezidence. Gida pavadībā iepazīstam pils galvenās zāles – Zelta, Balto un Lielo galeriju, hercoga apartamentus – gan privātos gan parādes salonus. Neatņemama pils sastāvdaļa ir tās franču stila dārzs. Lai lieki nenogurtu un uzzinātu vairāk informācijas par dārzu, izmantojam iespēju dārzu apskatīt, braucot ērtā vagoniņā un klausoties gida stāstījumā. Dārzā joprojām ziedēja tulpes, ceriņi, dažādi eksotiski koki un krūmi, taču par istu paradīzes dārzu tas pārvērties jūnija beigās, kad saplauks milzīgais rožu dārzs.

Nākamajā dienā – 24. maijā pils atzīmēja savu 279. dzimšanas dienu, tādēļ šur tur pili bija manāma rosība, gatavojoties jubilejas svinībām. Jubilejas dienā tika atklātas 3 jaunas izstāžu zāles un smaržu vāžu populārijs. Īpaša loma šiem greznajiem smaržu traukiem bijusi 18. gadsimtā, kad tie kalpoja ar nolūku novērst drausmīgās sadzīves, tai skaitā tualetu, smakas, kas izplatījās pilī. Šajās vāzēs tika izvietoti kaltēti ziedi, augi, eļļas un sveķu maisījumi, kas radīja telpās īpašu smaržu buķeti. Starp citu, apmeklējot smaržu muzeju Francijā, es pirmoreiz uzzināju, ka arī smaržas sākotnēji

Pirms doties uz ceriņu dārzu, vispirms Pētera Upīša muzejā uzklaušjam slavenā zinātnieka dzīvesstāstu.

I. Krūmiņas foto

tika radītas tieši šim pašam nolūkam – novērst traucējošās smakas, kas izplatījās pilī no normālu tualetu neesamības.

Mūsu pēdējais apskates objekts – Kārļa Ulmaņa piemiņas muzejs „Pikšas” Bērzes pagastā. Muzejs izveidots mūsu bijušā prezidenta Kārļa Ulmaņa dzimtajās mājās. Savu darbu tas sācis 1993. gadā un tie, kas šeit bijuši iepriekšējos gados, zināja stāstīt, ka pēdējo gadu laikā muzejs ticis krietni labiekārtots. Plašais pagals un izveidotā atpūtas vieta ir kā radīti dažādiem tradicionāliem pasākumiem – bērnu svētkiem, mazpulcēnu salidojumiem, represēto tikšanās reizēm utt. Arī mēs labprāt izmantojām muzeja vadītāja Gunāra Ulmaņa piedāvāto iespēju paēst pusdienas glītājā, no koka veidotajā nojumē ar milzīgajiem koka galdiem. Un tad jau sekoja pāris stundu ilgais mājupceļš, kura laikā bija iespēja pārdomāt redzēto un dalīties iespaidos.

Visu ekskursantu vārdā saku paldies Ernai Grīnvaldei par ekskursijas noorganizēšanu un mums veltītajām rūpēm, gidei Rutai Sīpolai par izzinošo stāstījumu un maršruta sastādīšanu, lieliskajai Rundāles pils administrācijai par bezmaksas ekskursijas nodrošināšanu pili un laipnajam šoferītim Dailonim par ne vienu vien *bezceļa* kilometru saudzīgu pārvarēšanu. ■

Policija ziņo

Laikā no 19. maija līdz 9. jūnijam Rojā un Rojas novadā pašvaldības policija veikusi darbības sekojošās lietās:

19.05. Saņemts ziņojums, ka vīrietim pie Ģipkas veikala pazudis naudas maks. Vīrietis informēts, ka minētā lieta ir valsts policijas kompetencē.

23.05. Sieviete ziņoja, ka preti Pūrciemam ceļā malā guļ vīrietis alkohola reibumā. Izbraucot uz notikuma vietu, konstatēts, ka piederīgie vīrietim pamodinājuši un aizveduši mājās. Rojā sniegta palīdzība Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbiniekiem nogādāt stiprā alkohola reibumā esošu vīrietī Jelgavas psihoneirolģiskajā slimnīcā „Gintermūža”.

24.05. Saņemts zvans no Ģipkas

iedzīvotāja, ka viņš ticis piekauts savā dzīvesvietā. Vīrietis informēts, ka minētajā lietā viņam jārkasta iesniegums valsts policijai.

25.05. Dzīvesvietā nogādāts vīrietis, kurš alkohola reibumā streipuļoja pa Selgas ielas braucamo daļu.

26.05. Saņemts zvans no valsts policijas Talsu iecirkņa dežuranta, ka Rudē nepieciešama palīdzība sievietei, kas nokritusi no velosipēda. Ierodoties notikuma vietā, konstatēts, ka sieviete jau tikusi sniegta medicīniskā palīdzība. Sieviete nogādāta dzīvesvietā.

Saņemts zvans, ka uz Selgas ielas preti SIA „Rojas DzKU” guļ vīrietis alkohola reibumā. Iereibušais vīrietis nogādāts dzīvesvietā un

viņam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Saņemts zvans, ka pa pludmali tiek braukāts ar kvadraciklu. Ierodoties notikuma vietu, konstatēts, ka kvadracikla vadītājs aizbraucis Kolkas virzienā, bet minētais transporta līdzeklis nebija redzams.

29.05. Kāda sieviete ziņoja, ka slimnīcā miris viņas tēvs un viņa mājās saimniecības ēkā atrodas neregistrēta medību bise. Par medību ieroci informēta valsts policija.

31.05. Rojas svētku pasākuma laikā izcēlies konflikts starp vairākiem jauniešiem, kuri kautiņā guvuši miesas bojājumus. Pašvaldības policija kautiņu pārtrauca un lietas materiālu nodeva valsts policijai.

01.06. Saņemts zvans, ka kāpu zonā atrodas automašīnas un tiek kurināts ugunsurs. Izbraucot uz notikuma vietu, konstatēts, ka minētajām personām ir nepieciešamā atļauja ugunsкура kurināšanai, tomēr automašīnu vadītājiem norādīts, ka automašīnas no kāpu zonas jāizbrauc.

03.06. Saņemts telefona zvans, ka kādā dzīvoklī Strauta ielā bezpalīdzīgā stāvoklī atrodas sieviete. Lūgta palīdzība SIA „Rojas DzKU” un VUGD glābējiem, kas nonesa sievieti pa kāpnēm un Neatliekamās medicīniskās palīdzība nogādāja sievieti slimnīcā.

Sniegts atbalsts valsts policijas Talsu iecirkņa inspektoriem veiktajā kratīšana kādā mājā Rudē.

04.06. Saņemts zvans no valsts policijas Talsu iecirkņa dežuranta, ka kādā mājā Rudē notiek ģimenes konflikts. Izbraucot uz notikuma vietu, konstatēts, ka viens no mājās iedzīvotājiem guvis miesas bojājumus. Konflikts pārtraukts un cietušajam ieteikts griezties pēc medicīniskās palīdzības. Tā kā vīrietis paziņoja, ka viņam nozagta medību bise, izsaukta valsts policija.

05.06. Saņemts zvans no atpūtas kompleksa „Dzintarkrasts”, ka restorānā huligāniski uzvedas kāds Rojas novada iedzīvotājs. Aizbraucot uz notikuma vietu, konstatēts, ka minētais vīrietis ir aizgājis, bet uzņēmuma darbinieki nevēlas rakstīt iesniegumu valsts policijai. ■

Sludinājumi

Rojas bibliotēkā jūnijā un jūlijā apskatāma Baibas Rozefeldes priekšautu un kafijas piena trauciņu kolekcijas izstāde, kā arī pavārgrāmatu izstāde no bibliotēkas fondiem. Līdz jūnija beigām vēl apskatāma arī Mūzikas un mākslas skolas audzēkņu diplomdarbu izstāde.

13. jūnijā 11.00 Rojas stadionā invalīdu biedrības sporta spēles. **VISI GAIDĪTI!**

21. jūnijā 12.00 Rojā, Peldu ielā 17 invalīdu biedrības **Jāņu ieligošana.** Pulcējamies 11.30 pie MFC „Strops”. Līdzī ņemt mazu grozi ņu un jāņuzāles.

Atvērta dāmu un kungu frizētava Rojā, Selgas ielā 1 (2. stāvā). Telefons 29333927. Laipni lūgti!

ELEKTROMOTORU REMONTS
Tukuma novada Slampes pagasta „Rauciņos”. Telefons 29253411.

PĀRDOD

Malku. Zvanīt 29286523, 26356122.

ĪRĒ

Vienistabas dzīvokli vai māju ilgstošai dzīvošanai Rojā. Zvanīt 22494985.

Kvalitatīva bruģēšana un celtniecības pakalpojumi. Elastīgas cenas. Telefons 28837240.

FVK
MEBELES

Pārvelk un izgatavo mīkstās mēbeles.
Matrači, audumi, atsperebloki, ādas, furnitūra.
Talsi, Kr. Valdemāra iela 14.
Zvanīt 28333826, 29663953, 25907095.

skriveru saldumi

19. jūnijā tirgos
Skrīveru saldumus:

- 13.30 Rojā pie domes;
- 14.15 pie SIA „Banga Ltd”;
- 15.00 Kaltenē pie kluba.

Jāņu piedāvājums. Jaunumi, degustācija.

LAFIKO.LV

Pabeidz darbus – sagaidi Ligo!
Svētku piedāvājums **aizdevumiem**:
bez komisijas, līdz 1500 EUR,
līdz 18 mēnešiem.
Talsos, K.Valdemāra ielā 17
tāl. 63223707, 29159682

Līdzjūtība

Skumji galvas noliec priedes klusās,
Nolīst ziedos rieta mirdzums silts,
Nošalc vēsma – mierīga lai dusa,
Lai tev viegla tēvu zemes smilts.

Izsakām līdzjūtību Inārai Martinovskai, no tēva atvadoties.

Konservu ceha kolektīvs un meistari

BANGA

Izdevējs Rojas novada dome.
Redaktore Dace Klabere.
Tālrunis 25446369.

Redakcijas adrese:
Rojā, Zvejnieku ielā 3, LV-3264
Tālrunis 63269092
avizebanga@roja.lv

Laikraksts iznāk kopš
1987. gada 3. jūlija.
Iespiests Talsu tipogrāfijā.

Bezmaksas izdevums.
«BANGA»
iznāk 2 reizes mēnesī.